

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBY NEDĚLE 18. října 2020 Čáslav MĚSÍC ŘÍJEN – BIBLICKÝ SERIÁL O VDĚČNOSTI

PŘÍPRAVA

Opět byl vyhlášen stav nouze, mimořádná opatření se dál zpřísňují, počty nakažených se dál zvyšují, povolené počty lidí na bohoslužbách se dál snižují (nyní pouze 6), proto se opět vracíme k domácím bohoslužbám.

POZDRAVENÍ Milí přátelé, pozdravuji vás i dnes apoštolovými slovy:
Milost nám a pokoj od Boha Otce a od našeho Pána Ježíše Krista.

INTROIT

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Izrael: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Áronův dům: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyznají ti, kteří se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné! V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost (Žalm 118,1-4).

PÍSEŇ EZ 138 Srdcem celým tebe, Pane

1. Srdcem celým tebe Pane, budu ctíti slavně s vděčností, přede všemi chci zpívati, tě zvyšovat s ochotností. V chrámě svatém tvé jasnosti tě s radostí budu vzývati a tvého milosrdenství, též i množství pravdy hlásati.
2. Neb jsi jména svého všude, též i pravdy slávu dokázal. Když jsem já k tobě měl zření, obcerstvení mé s duši přidal. Budou tebe také mnohé ctíti slavně v světě národy; až tvoji pravdu poznají, pak vyznají též svoje bludy.
3. Budou tebe důstojného i dobrého oslavovati, o tvých skutků moudré správě ke cti, slávě tobě zpívati; a že ač jsi vyvýšený, i přeslavný trůn v nebi maje, patříš však i na nízkého, i pyšného výborně znaje.
4. Ty mne, Pane, při životu, v každou psotu ráčíš chovati, z mých nepřátel všech vzteklostí svou mocností vytrhovati; a když tvou milost věčnou znám, jistě skládám v tobě doufání, dílo své že vždy povedeš i přivedeš šťastně k skonání.

MODLITBA

Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy, klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. (Žalm 138,1n+8)

Dobrý a spravedlivý Bože, laskavý a milosrdný Otče našeho Pána Ježíše Krista, ty naplňuješ naše dny radostí a přinášíš světlo do naší všelijak omezované a nejasné současnosti. Děkujeme ti, Pane, za povzbuzení, které k nám přichází v dnešním poselství evangelia. Amen

BIBLICKÉ ČTENÍ (2.Královská 5,1-5a.8-14)

Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. Řeklo své paní: „Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil.“ Naamán to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“ Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ I šel.

Když Elíša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: „Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok.“ Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elíšova domu. Elíša mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“ Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: „Hle, říkal jsem si: ‚Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.‘ Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“ Obrátil se a rozhořčeně odcházel. Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: „Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: ‚Omyj se, a budeš čist.‘“ On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.

PÍSEŇ EZ 162 Pane Bože, budiž chvála

1. Pane Bože, budiž chvála od nás křesťanů vzdávána tobě i Synu milému i také Duchu svatému.
2. Ty se o nás věrně staráš, co potřebí, to nám dáváš, o duši, tělo pečuješ, tak své stvoření miluješ.
3. Dej, bychom tě poslouchali a k tobě se přiznávali jako k Otci laskavému a k Pánu dobrotivému.
4. Ty žádného nezamítáš, hříšné na milost přijímáš, každý, kdo činí pokání, má od tebe smilování.
5. Kriste, pro své umučení dej nám hříchů odpuštění, ať nás mine věčný plamen, uchovej nás, Kriste, amen.

SLOVO PRO DĚTI

Letos nám, děti, nedělka ani pořádně nezačala a už nám zase skončila. To je škoda. Tento školní rok si budeme povídat o církevním roku a já vám, dokud se nebudeme zase scházet v kostele, budu posílat nedělky emailem. **Říjen je měsícem vděčnosti za Boží stvoření.** Již od roku 1989 se křesťané ve světě, hlasy svých představitelů i hnutími zdola, snaží spojit k ochraně životního prostředí, které nazýváme Božím stvořením. V Evropě se takto křesťané spojují v rámci ECEN (European Christian Environmental Network — ecen.org). Členové ECEN se také zasazují ve svých církvích o prosazení nového období liturgického roku: Období vděčnosti za Boží stvoření (od 1. září do 2. neděle v říjnu). Máme toto období využít nejen k vděčnosti za stvoření a všechny Boží dary k životu, ale také k zamyšlení nad naším životním stylem, k pokání, a ke společnému promýšlení, jak Boží stvoření co nejvíce šetřit, chránit a co nejohleduplněji v něm žít.

BIBLICKÉ ČTENÍ (Lukáš 17,1-9)

Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím!“ A když tam šli, byli očištěni. Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan. Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

KÁZÁNÍ Vděčný Samařan

Dobře známe příběh o milosrdném Samařanovi. Podobnoství, kterým nás Ježíš přivádí, navádí k milosrdenství. Také příběh o deseti malomocných má svého Samařana. A také on sám a jeho příběh – tento Samařan – nás k něčemu přivádí a k něčemu navádí.

Někoho k něčemu navádět, tomu většinou rozumíme negativně: Že někdo někoho navádí k něčemu špatnému. Nebo přinejmenším k tomu, někomu něco provést, aby z toho měli ostatní legraci. A přece i tady platí, že nás tímhle příběhem Ježíš k něčemu navádí – I když naopak: Evangelium – Ježíš – nás přivádí a navádí k něčemu kladnému, dobrému a potřebnému.

Jak rozumíme evangelium? Že nás chce něco naučit? Něco se dozvědět – o sobě a o životě? Tak to jistě také je, ale evangelium nás vede a chce dovést vždy ještě o kus dál. Evangelium nás opravdu k něčemu navádí: Abychom to dělali – zasahuje nás, zachycuje nás – a přivádí nás do pohybu. Vtahuje nás do děje – právě i v tomhle příběhu o deseti malomocných.

Ten příběh se odehrává někde na území, kde žijí Samařané – někde dost na sever od Jeruzaléma. Židé tehdy nechtějí mít se Samařany příliš nic společného – třebaže jsou takříkajíc jedné krve. A tady někde, v pohanské Galileji, se přece jen Židé a Samařané setkávají a společně žijí – totiž ti malomocní.

Malomocní – tedy ti zasažení leprou a zároveň postižení tím, že jako postižení a poznamenaní musí žít stranou, vyloučení a odloučení i ze společenství, kde by mohli společně stát před Bohem. Něco obdobného teď v úplně jiné době a situaci prožíváme i my sami dnes.

A Ježíš? Je na cestě do Jeruzaléma, je na cestě na kříž a do vzkříšení. Je na cestě, po které jde, aby zachránil mnohé – a aby záchranu a jistotu, nadějnou budoucnost připravil všem: Zdravým i nemocným, mocným i malomocným, vystrašeným i doufajícím, shromážděným i vyděleným.

Právě proto nás Lukáš vede tudy – přes Samařsko a Galileu. Dělá to docela záměrně. Míří sem kvůli všem, kdo tady žijí. I tohle je oblast, kterou Kristovo dílo spásy zasahuje: 'Budete mi svědky v Jeruzalémě, a v celém Judsku a Samařsku – a po celém světě'.

Stejně tak – obdobně – zasahuje evangelium i mezi námi – pro nás a pro ostatní kolem nás. Bez ohledu na původ, naši moc či bezmoc vůči současné situaci. Stejně jako zasahuje v Lukášově příběhu Samařany spolu s pravověrnými Židy – jak ty čistě, tak malomocné.

Ježíše zastavuje skupina deseti malomocných. Hlasitě volají a obracejí se na něj: Ježíši, Mistře – Kraličtí mají: příkazateli – smiluj se nad námi! Pomoz nám, ty to můžeš. Ty můžeš přikázat – rozkázat jako rozkazuje velitel. A naše nemoc musí ustoupit.

Smiluj se nad námi: Jak by to bylo krásné a jednoduché – Ježíš nás ale vede hlouběji: Těch deset slyší od Ježíše jedinou věc – příkaz pro sebe: Jděte a ukažte se kněžím. Pochopitelně – jinak to tehdy nebylo možné. Jen kněz může rozhodnout o tom, že je člověk uzdraven – že malomocenství zmizelo. A také jen kněz může za uzdraveného provést smířčí obřad před Bohem.

Všimněme si ale: Ti malomocní nijak neprosí o uzdravení z malomocenství. Jen volají o smilování: Ježíši, Mistře, Příkazateli, smiluj se nad námi. A ani dál neslyšíme nic o tom, že by Ježíš uzdravil, a až potom – nato, že by je poslal, ať se jdou ukázat knězi. Jen jim přikázal, ať tam jdou. Ale o uzdravení nepadne ani slovo.

Vlastně tu slyšíme jen o poslušnosti – o tom spolehnout se na Ježíšovo slovo. Nevztekát se jako třeba Naaman Syrský, že podnikl celou cestu za prorokem Elíšou – Elizeem zbytečně. Nevztekát se, ani se nenechat zahlušit a přetlačit náporom a následky koronavirové pandemie – a že budou dalekosáhlé, a zdaleka nejen ekonomické.

Všech deset poslechne a jdou: 'A když tam šli, byli očištěni'. Ale jen jeden z nich, když zpozoroval, co se stalo – že jsou uzdraveni – jen jeden z nich se vrátil a 'mocně velebil Boha'. Poznal, že se v Ježíši setkal s nimi se všemi sám Bůh. A padá pře Ježíšem na zem – a projevuje mu tak vděčnost. A to byl Samařan – vděčný Samařan.

Těch devět se vrátilo do normálního života. Dobře prosili- stáli o slitování – a získali ho. Jenom když to přišlo, brali to už jako samozřejmost.

To je Lukášovo upozornění a výzva pro nás: Nebrat v životě nic jako samozřejmost. Ale spolu se Samařanem se z téhle nesamozřejmosti radovat a uvědomovat si, co všechno samozřejmé není a – dát najevo vděčnost. To Samařan rozeznal – kdo mu pomohl, kdo je Spasitel, kdo ho zachránil. Poznal, že záleží na obyčejné důvěře a vděčnosti – umět vyjádřit díky.

Těch devět zůstalo také uzdraveno. Když se po nich Ježíš ptá, že jich přece bylo očištěno deset, tak je to jen jeho údiv – a politování. Není to soud. Třebaže jedno rozsuzující a rozdělující slovo zazní: 'Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila' - slyší ten 'vděčný' Samařan.

To je to, co odděluje těch devět uzdravených, kteří se určitě s velkou radostí a uspokojením vrhají do života se vším všudy – co je odděluje od toho jednoho vděčného, který srdcem, vírou a s důvěrou se vrací k Ježíši - a děkuje.

Vděčná víra, která se vrací k tomu, kdo má moc přikázat – a pomoci. A pomáhá. A my můžeme děkovat za tolik toho, čím pronikl do našeho života a pomohl – jak uzdravil náš život a jak nás dál obdarovává. Děkovat – za dar života a dobré naděje, za jeho lásku a zájem. Projevit vděčnost.

Veliká a radostná vděčnost – odpověď víry, naše odpověď. Vždyť jsme, když prosíme a vždy znovu stojíme o jeho milosrdenství, o jeho milost a o jeho lásku – vždyť jsme pak jeho svědky. Svědky o tom, že mu patříme, že on o nás ví – a že my víme o něm. Naše vděčnost jemu a naše vyznání o něm a o jeho zájmu o každého. Tohle naše svědectví pro druhé – to se skutečně odvíjí od Jeruzaléma přes Judsko a Samařsko dál po celém světě dodnes. Také dnes – a právě dnes. Amén.

MODLITBA

Pane, díky za tvoje milosrdenství, za tvoje slitování, za tvůj zájem, který o nás máš a jímž nás učíš, abychom byli a stávali se milosrdnými Samařany.

A díky, že nás příběhem deseti malomocných zároveň učíš, že tvoje milosrdenství, tvoje slitování a tvůj zájem o nás není nic samozřejmého – a tak nás vedeš k vděčnosti spolu s vděčným Samařanem.

Díky, že se takhle i dnes stáváme tvými svědky v našem lidském světě, právě tak hluboce zasaženém celosvětovou pandemií. Amén.

PÍSEŇ DEZ 647 Kriste, Synu jediný

1. Kriste, Synu jediný Otce nebeského, z lásky jeho zrozený dle slova svatého, tvá hvězda zazářila, temnou noc proměnila jasem světla tvého.
2. Sám člověkem se stáváš, nám jsi potěšením, čas milosti otvíráš, křížem vykopený. Svou smrtí's život vrátil každému, kdo již ztratil naději spasení.
3. Ať milost poznat smíme, v lásce zůstáváme, dál ochotně sloužíme, víru zachováme. Tvá blízkost ať nás chrání, provázej požehnáním vše, co konat máme.

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Děkujeme ti, Pane, za tvůj zájem, který o nás máš. Děkujeme za tvé Slovo, které k nám dnes promluvilo o tvé lásce a milosrdenství a je silou a inspirací pro naši víru, pro náš život, pro naše další dny.

Tobě svěřujeme své obavy, svůj strach z nejasné budoucnosti K tobě se obracíme a prosíme a přimlouváme se. Prosíme, dávej dostatek sil všem, kdo jsou zapojeni v první linii obrany se šířícím se virem. Prosíme za nemocné i za ty, kdo v moci postaveni se právě snaží napravit, co v posledních týdnech zanedbali – a vyznáváme, že my spolu s nimi.

Prosíme za ty, se kterými bychom se rádi zase brzy setkali, za své blízké, za své sousedy a známé, za bratry a sestry ve sboru, za Kristovu církev, za všechny tvé svědky kdekoli ve světě. A voláme k tobě spolu s křesťany na celém světě:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď' království tvé, bud' vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen.

PÍSEŇ EZ 355 Kristus má v rukou celý svět

1. Kristus má v rukou celý svět, vše musí k svému cíli spět, spíš zůstalo by slunce stát, než on by přestal kralovat.
2. A není v světě kraj či lid, jenž neměl by jej velebit. I nemluvnátka řečí svou ať oběť chval mu přinesou.
3. Pod panstvímjeho nový řád: zde všichni volni, žádný jat, tu znavenému přán je klid a lačný má co jíst a pít.
4. Nuž, všechno tvorstvo, chval jej, chval! On hodentoho – slávy král. Otevřel cestu do nebes. Svůj chvalo zpěv mu, země, nes!

POSLÁNÍ

Hospodin podpírá všechny klesající a všechny sehnuté napřimuje. Oči všech s nadějí vzhlíží k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. Hospodin je spravedlivý ve všech svých cestách, milosrdný ve všech svých skutcích. Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově. Vyplňuje přání těch, kdo se ho bojí, slyší, když volají o pomoc, a zachrání je (Žalm 145 14-20).

POŽEHNÁNÍ

At' tě Hospodin žehná a chrání tě. At' nad tebou Hospodin rozjasňuje svou tvář a je ti milostiv. At' k tobě Hospodin obrací svou tvář a obdarovává tě pokojem.

PÍSEŇ DEZ 685 I když se rozcházíme

1. I když se rozcházíme, ty s námi zůstáváš, jak nám jsi slíbil zdávna, ó Pane náš.
2. Tvůj hlas na naší pouti nás dále provází, i víra když se hroutí, on blíž nám zní.
3. Tak v síle slova tvého dál každý smíme stát, v té síle, která chrání, jak pevný hrad.
4. Ten hrad co skrýši skýtá nám i všem bloudícím, kde rád každého vítáš a jídáš s ním.
5. I když se rozcházíme, ty vedeš k setkání, tam, kde tvé světlo září, tvá píseň zní.

OHLÁŠENÍ

Děkujeme br. faráři Férovi za přípravu dnešních bohoslužeb a pokračování v biblickém seriálu o vděčnosti zase z jiného úhlu pohledu. Jménem staršovstva vám všem přejeme požehnanou neděli i celý následující týden.

V souvislosti se šířením onemocnění Covid-19 se oproti minulé neděli ještě zpřísnila mimořádná opatření, takže veřejné bohoslužby je možné slavit v počtu 6 lidí. Vzhledem k vážné situaci a malému povolenému počtu, se bohoslužby v neděli 18.10. a v neděli 25.10. konat v kostele nebudou, jsme zváni k domácím bohoslužbám. Také všechna ostatní sborová setkávání během týdne jsou až do odvolání zrušena. Jelikož se situace stále mění, prosíme, sledujte naše webové stránky. Děkujeme.

Minulou neděli jsme při sbírce vybrali 1045 Kč, dnešní sbírka je určena na činnost a potřeby našeho sboru. Příští neděli se bude konat celocírkevní sbírka na Jubilejní toleranční dar, citujeme z dopisu Synodní rady:

Vyhlášení sbírky na Jubilejní toleranční dar

„Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.“ /Mt 5,41-42/

Milé sestry a bratři, tak jako každý rok i letos se na Vás obracíme s prosbou o Vaše dary na celocírkevní sbírku na Jubilejní toleranční dar, tedy JTD.

Sbírka se koná v říjnu jako připomínka Tolerančního patentu, kdy císař Josef II. dal roku 1781 našim předkům ve víře náboženskou svobodu. Svoboda víry a náboženská svoboda není samozřejmá věc. Pamatujeme na doby, kdy tato svoboda byla pošlapána a také dnes je třeba připomínat, že církve přinášejí do života společnosti mnoho dobrého a pozitivního. Nic to ovšem nemění na skutečnosti, že správu svých věcí máme ve svých rukou a k tomu patří rovněž péče o naše budovy, kostely a fary. A také se někdy najde sbor, který má odvalu pustit se do stavby nové, ať už pro bohoslužby, práci s dětmi a mládeží nebo pro sociální projekty. Fond Jubilejního tolerančního daru slouží pro bezúročné půjčky sborům, které tyto prostředky potřebují. Je to v dnešní době malý zázrak mít možnost si půjčit peníze a neplatit nejen „nekřesťanský“, ale vůbec žádný úrok. V letošním roce byly z fondu JTD poskytnuty půjčky sborům v Libčicích nad Vltavou, Kateřinicích, Velké Lhotě, Libici nad Cidlinou a povšechnému sboru v celkové výši 2 989 743 Kč. Při letošním ústředním shromáždění Jeronýmovy jednoty jsme měli možnost vidět, jak vybrané prostředky slouží. S vděčností a radostí jsme navštívili sbor v Přešticích, kde je postaven nový sborový dům s využitím pro bohoslužby, bydlení faráře i pro denní stacionář pro seniory. Dále jsme navštívili sbory v Merklíně a Domažlicích s nově vybudovaným kostelem. Je radost vidět nové budovy, které slouží nejen pro členy církve, ale i pro potřebné lidi v okolí a zároveň je to krásná ukázka potřeby církve pro občanský život v našich městech a obcích. Děkujeme Vám za sbírku JTD v minulém roce 2019, která vynesla 579 244 Kč. Zároveň prosíme o Vaši štědrost i v letošním roce plném omezení a starostí, ale také jistoty, že jsme v Boží péči.

S bratrským pozdravem a přáním zdraví a všeho dobrého.

Jiří Schneider, 1. náměstek synodního kurátora

Jiří Stehno, člen Ústředního představenstva Jeronýmovy Jednoty

Sbírky můžete posílat na sborový účet nebo si je „shromažďovat“ u sebe a pak je předat osobně, až to bude možné.

DOPIS SYNODNÍ RADY SBORŮM ŘÍJEN 2020

Sestry a bratři v Kristu, přátelé, v čase Děkčinění za úrodu si připomínáme, jak mnoho nám Bůh dává. A v téže době, kvůli úzkosti z nemoci covid-19, přicházíme o mnohé, nač jsme byli zvyklí.

V důvěře v Boží péči o své stvoření myslíme na ty, kdo v těchto dnech s nemocí bojují. Na ty, jejichž nejbližší zemřeli. Myslíme na sbory naší církve, jak se ve svých podmínkách vyrovnávají se situací nouzového stavu.

Povzbuzujeme vás všechny, kdo společenství sboru tvoříte. Faráře a farářky, kurátory a kurátorky, presbytery a presbyterky, spolu s nimi i vás všechny, kdo máte svůj sbor i celou církev Kristovu rádi. Ať vás Duch svatý posiluje v hledání, jak evangelium šířit dál a dál, jak udržet kontakt s každým členem sboru, jak mírnit samotu těch, kdo ji tíživě prožívají.

Podporujme úsilí těch, kdo v čase omezení a zákazů povzbuzují sebe i ostatní, přinášejí naději vzdor šířící se nemoci.

Povzbuzujme se navzájem nadějným slovem o tom, že opouštěním stávajících zvyklostí nekončí zázrak života, že změnou dosud obvyklého způsobu života se příchod Božího království nepřibrzdí, ani nezastaví.

Hledejme v těžké situaci lásku, naději, víru; přejme je sobě, svým blízkým a milým, i lidem za hranicemi rodin a sborů.

A především se modleme za: nemocné, umírající, ty, kterým zemřel blízký člověk, pracovníky ve zdravotnictví, Diakonii, Charitě, sociálních službách

ty, kdo o nemocné pečují doma, pracovníky církví, kteří šíří naději evangelia do míst, kde naděje chybí, ty, kdo povzbuzují sebe i ostatní vzdor šířící se nemoci žáky, studenty, jejich rodiče, učitele, své rodiny, své blízké a přátele, i sami za sebe

trpící v uprchlických táborech, trpící a vězněné v zemích, kde vládne strach a násilí.

To vše v naději, že Kristus zvítězil nad smrtí. A proto – ať žijeme či umíráme – ani zlá nemoc nezruší jeho vztah k nám.

Daniel Ženatý, synodní senior

Vladimír Zikmund, synodní kurátor

Pavel Pokorný, I. náměstek synodního seniora

Jiří Schneider, I. náměstek synodního kurátora

Ondřej Titěra, II. náměstek synodního seniora

Eva Zadražilová, II. náměstkyně synodního kurátora

15.10.2020

MIMOŘÁDNÝ SBOROVÝ DOPIS

říjen 2020

Milí členové a přátelé čáslavského sboru, milí přátelé v Kristu,

všechny Vás upřímně zdravíme a přejeme Vám hlavně Boží pokoj, požehnání a zdraví. Opět jsme se ocitli v podobné situaci jako na jaře, přišla druhá vlna koronaviru, a s ní i mnohá opatření vlády ČR, která se týkají nás všech osobně i našeho sboru.

Měla jsem radost, že se některá setkávání po prázdninách hezky obnovila, v minulém týdnu jsme měli biblické chvílky v Diakonii, sešli se Broučci i Broučíní, byla biblická hodina pro dospělé i schůzka Dobročinného spolku Marta, bohužel nyní se nebudeme moci zase nějaký čas scházet. Doufejme, že to nebude trvat tak dlouho jako na jaře.

Nebudou se konat biblické hodiny, ani Kavárničky, nebudou setkání Broučků, ani Pátečníci. Pátečníci se mohou sejít on-line jako na jaře, docela dobře to fungovalo, domluvíme se e-mailem.

Ani nedělní bohoslužby se nakonec v neděli 18.10. a 25.10. konat nebudou, původně bylo povoleno sejít se v počtu 10 lidí, to jsme plánovali ranní a večerní bohoslužby, ale vzhledem k omezením, která platí od 12.10., se scházet k bohoslužbám nebudeme. To neznamená, že se nebudeme modlit, číst z bible, mít domácí bohoslužby a doma si i zpívat. Farářka Drahomíra Dušková je zároveň připravena sloužit na požádání a po domluvě pobožnosti v kostele nebo na faře, venku nebo u vás doma, samozřejmě v souladu s platným nařízením vlády, tj. do 6 lidí.

Bohoslužby pro Vás budeme připravovat podle sborového programu – v neděli 18.10. farář Jaroslav Fér a v neděli 25.10. farářka Drahomíra Dušková H. Tištěné bohoslužby budeme opět roznášet do Vašich schránek a také je budeme rozesílat do Vašich elektronických schránek a v sobotu budou k dispozici na webových stránkách.

Na jaře jsme přemýšleli, jak i v nouzovém stavu naplňovat poslání církve, poslání našeho sboru - slavit bohoslužby, vytvářet společenství, podávat svědectví a sloužit. Zde jsou naše návrhy, jak...

Slavit bohoslužby – před každou nedělí budou na sborových internetových stránkách vyvěšeny bohoslužby – biblické texty, modlitby, krátká úvaha. Rodiče dostanou materiály pro „domácí nedělní“ . Ti, kteří nemají přístup na internet, dostanou text bohoslužeb vytištěný do schránky. V neděli tak můžeme doma a přitom všichni společně v Duchu svatém být spolu, číst stejné texty, modlitby, zpívat stejné písně. Pokud máte zájem o tištěné bohoslužby do schránky, prosíme, ozvěte se s. faráři.

Pokud raději sledujete bohoslužby naživo, zde je odkaz na přehled evangelických bohoslužeb přenášených online: <https://www.e-cirkev.cz/clanek/6621-Cirkev-doma/index.htm>

Nebo si můžete poslechnout pobožnosti, modlitby a další zajímavé texty na evangelickém audioarchivu: <https://soundcloud.com/ecirkev>

Vytvářet společenství – můžeme spolu zůstat v telefonickém nebo elektronickém kontaktu a v modlitebním spojení.

Podávat svědectví – právě v těchto dobách neklidu, nervozity a strachu, můžeme podávat svému okolí svědectví o Božím pokoji, o naději a síle víry a modlitby.

Sloužit – můžete-li, buďte solidární, protože bude přibývat těch, kteří budou potřebovat nějak pomoc (např. zásobovat v době karantény, nakupovat apod.), modleme se, nebojme se, pomáhejme si. A samozřejmě **kdyby kdokoli z vás potřeboval pomoc, neváhejte se ozvat s. faráři na mobil 774 216 408**, s dobrovolníky je schopna zajistit nákup nebo odvoz k lékaři či vyřízení pošty apod. Farářka D. Dušková je vám také k dispozici pro rozhovory, návštěvy, domácí bohoslužbu a duchovní doprovázení. Nebojte se na ni obrátit.

Těšíme se na slavení společných bohoslužeb, vysluhování večere Páně a další osobní setkávání v bezkoronavirových časech! A myslíme na Vás v modlitbách. Za staršovstvo čáslavského evangelického sboru

Vaše farářka Drahomíra Dušková Havlíčková

P. S. A kdybyste se chtěli zasmát a pobavit, podívejte se na dva evangelické faráře youtubery: <https://www.facebook.com/pg/pastoralbrothers/posts/>

https://www.youtube.com/channel/UCcAEom6iByNi_jG9V2x8KHA

NEDĚLKA PRO DĚTI 18. 10. 2020 - Co člověka znesvěcuje a co ho činí svatým

Původ materiálu: Martina Kadlecová

Biblický oddíl: Marek 7,18–23, 1 Timoteovi 4,3–4, Leviticus 11

PŘÍPRAVA PRO RODIČE na <https://katecheze.evangnet.cz/katechetické-přípravy/co-cloveka-znesvecuje-co-ho-cini-svatym>

Téma nedělký

- Ježíš se ostře vymezuje proti tomu, že by člověk mohl být označen za nečistého a hříšného už jen tím, že si před jídlem obřadně neomyje ruce; tím, co jí, nebo tím, že se setká s pohanem.
- Ježíš odmítá, že by pokrm mohl člověka znečistit, tj. nábožensky diskvalifikovat, a oddělit ho od Boha a bránit mu v přístupu k němu.

PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI

Pomůcky: Různé druhy zvířat — razítka, sada plastových zvířátek, obrázky.
Připravíme si sadu zvířat, hlavní zástupce čistých a nečistých zvířat.

Nejprve si řekneme, jak se které zvíře jmenuje, kde žije, která se nám líbí a proč, která z nich běžně jíme, a která ne. Která chováme doma, hladíme, se kterými si rádi hrajeme. Pak řekneme, jak je to zvykem u židů (a některých křesťanů — např. adventisté se také řídí nařízením Lv 11), že některá zvířata, která my běžně jíme, mají zakázáno jíst a nejí je, ani nechovají, protože věří, že by se tím znečistili, a nemohli by jít na bohoslužby, do synagogy, stýkat se s ostatními, protože by byli nečistí, hříšní, jaksi špatní.

Pán Ježíš se o tom bavil se svými učedníky. Řekl jim, že kdo si myslí, že takto Pána Boha nejlépe poslouchá a svým životem chválí, že je na omylu. To všechno jsou jen takové vnější věci. Jako když se někdo pěkně obleče, učeše, navoní, a na první pohled vypadá jako moc krásný, sympatický člověk. Pomalu jako anděl. Ale pak vysloví několik slov nebo vět, a jsou to samá hrubost, urážka, sprostá slova, hloupé věty. Jako by se udělala tma. Krása a přitažlivost toho člověka je rázem pryč. Jaká škoda, říkáme si smutně a zklamaně. Kdyby znal nebo znala Pána Ježíše a měl nebo měla ho v srdci, bylo by všechno jinak.

PRO MLADŠÍ ŠKOLNÍ DĚTI

Můžeme si také, jako u předchozího vyprávění, připravit zástupce zvířat čistých a nečistých, abychom v průběhu stolování mohli dětem názorně přiblížit problematiku židovského rozdělování na čisté a nečisté.

Především si ale připravíme větší talíř nebo podnos s různými druhy potravin, může se to podobat obložené míse — kousky pečiva, kostičky sýru, šunky, prorostlejšího uzeného, uvařené vejce, ovoce, zeleninu. Skleničky, láhev mléka, džbánky vody.

Připravíme takovou druhou snídani. Celou dobu budeme nenápadně uplatňovat zdržovací taktiku. Věci zdravé i méně zdravé. Přikryté ubrouskem. Moment překvapení. Zasedněte s dětmi ke stolu. Jídlo před učitelem. Odkryt. Chci se pustit do jídla.

Už se těším. Už mám hlad. Stihli jste se ráno nasnídat? Už mám chuť. Všechno je připraveno. Co je třeba ještě udělat? (děti poradí: umýt si ruce (proč?), pomodlit se (proč?) — poděkovat za dary od Boha. 1Tm 4,3–4 —všechno, co Bůh stvořil máme přijímat s vděčností a děkováním, nesamozřejmě. Ruce jsou umyty, pomodlili jsme se nebo zazpívali písničku před jídlem (např BTS 19). Tak můžeme jíst? Děti už mají taky chuť! Další problém — některá jídla, která my běžně jíme, mají židé zakázáno jíst (Lv 11). Také někteří křesťané to dodržují (adventisté). (Proč?) Děti znají hledisko — zdravé — nezdravé. Začneme tedy obsah talíře zkoumavě prohlížet z pohledu zdravotní nezávadnosti a vhodnosti. Nezdravé dáme na stranu. Tak můžeme už konečně jíst?! Ukáže se další problém. Začneme obsah talíře třídit na čisté a nečisté. Kdybychom byli židé, co bychom nesměli? Když je roztríděno a probráno, co se smí a co se nesmí, tak věc ještě zproblematizovat — co se smí a co nesmí jíst dohromady (mléčné a masité potraviny — např. sýr, máslo a šunku (hovězí) dohromady, rizoto s hovězího masa posypané sýrem, po masitém obědě zmrzlina nebo tvarohový dezert). Problematizování jídla protahovat, až děti přejde chuť, až z toho budou rozladěné.

Také Ježíšovi se nelíbilo, jak člověk musel být pořád ve střehu, aby se něčím neznečistil — jídlem, kontaktem s druhými lidmi.

Takhle že se projevuje pravá víra?

Není mnoho z toho pro Pána Boha nakonec nepodstatné? Nemáme k čistotě a svatosti před Bohem přistupovat nějak jinak? Od žaludku a vnějších věcí se zaměřit víc k srdci? Jídlo je dar od Boha. Svoboda je dar od Boha. Společenství stolu a společného jídla má být pro nás radost a posila pro život. Ne problém a stres. To, co jíme, nás v Božích očích nečiní špatnými. Špatné ale je, když nedodržujeme desatero, když máme plnou pusku Boha, ale Ježíše nenásledujeme.

Království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého. (Ř 14,17)

PRO STARŠÍ DĚTI Jak se člověk může stát, s pomocí Boží, čističkou?

Výklad je formou zamyšlení a diskuze nad soudobými trendy a možnostmi.

Předložte dětem Ježíšovo slovo, které řekl zástupu a které vyvolalo otázky učedníků. Vyznívá jako hádanka, volá po výkladu a rozhovoru a učedníci se také Ježíše hned zeptají.

Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje. (Mk 7,15) (Položit na stůl napsané — jako velkou výchozí tezi.)

Co zvenčí vchází do člověka? Potrava. Jde do žaludku (položít na stůl obrázek lidského žaludku).

Mohli židé jíst všechno? Vysvětlit dětem problematiku čistého a nečistého. Přibližte kontext, ve kterém Ježíš výrok řekl. Ježíš říká, že to co vchází zvenčí do člověka, jde do žaludku a do hnoje (doslova do záchodu, obrázek kadibudky).

Tak prohlásil všechny pokrmy za čisté. Myslí tím všelijaké jídlo, u kterého židé tak pečlivě hlídají, aby se dodržovaly všechny předpisy. Přitom jsou mnohem nebezpečnější věci než jíst vepřové řízky.

Opravdu je jedno, co jíme? Platí ještě pořád, co se říkalo dřív, že člověk má jíst všechno? Při dnešních možnostech vozit potraviny z druhého konce světa? Je dobré jíst všechno, co potravinářský průmysl vychrlí a supermarkety nabídnou? Je to zdravotně nezávadné? Je to eticky vhodné? Prohlásil by Ježíš dnes uprostřed supermarketu všechny potraviny za čisté?

Co ještě zvenčí vchází do člověka? Všelijaké věci, které neprocházejí sice žaludkem, ale procházejí srdcem, hlavou, naším nitrem. (Obrázek srdce, ne anatomický, ale valentýnský.) Jaké? Slova a chování druhých, věci z internetu, ze všelijakých webů, z facebooku, videa, reklamy, společenské trendy. Může nás toto znečistit? (Nasadit brouka do hlavy, usídlit se v nás, ovlivňovat nás to v našem rozhodování a chování?) Možno doplnit obrázky a fotkami znečišťujících situací a prostředí. Vypsat nebo nechat vypsat z Mk 7,21–22 výčet neřestí, udělat z nich koláž kolem srdce.

Já myslím, že to na nás může mít pozitivní i negativní vliv. Musíme dávat pozor na to, co do nás vchází. Ale ne všemu se dá předejít, aby se nás nedotklo. Žijeme ve světě, mezi lidmi, ne v izolaci, ulitě. Ježíš nás mezi lidmi posílá jako mezi lidmi žil i on. Vždyť Ježíš přišel právě kvůli nečistým, opovrhovaným, vyloučeným — aby jim otevřel cestu k Bohu a přístup do Božího království. V tom spočívá novost Ježíšova vystoupení a přístupu. A svým příkladem, svou láskou a odpuštěním, svým svatým Duchem nám pomáhá, aby se naše nitro stále čistilo a obnovovalo jako svatý prostor. Aby to, co do nás i vejde zvenčí špatného, nebo co špatného se přímo v nás rodí, aby to z nás ven nevyšlo. Aby se to v nás vymazalo, jako když se zmáčkne „delete“, aby to šlo do nějakého podobného koše, jako máme v počítači. Máme s pomocí Boží měnit svět kolem nás. Ale to je většinou na dlouho, nemáme nad tím kontrolu. Na co máme největší vliv, co máme mít pod kontrolou, jsme my sami. Můžeme se snažit, aby z našeho nitra nevycházelo zlo, které by znesvěcovalo nás a našeho Boha vydávalo v očích lidí v opovržení.

MODLITBA

Pane Ježíši, prosíme, proměňuj srdce naše i druhých, ať dokážeme mít druhé také tak rádi, jako máš rád ty nás. Prosíme, ať o druhých pěkně mluvíme, ať druhým nenadáváme, neurážíme je, nezávidíme. Amen.

Bože, svět a naše pohodlnost nás svádí užívat tvé stvoření s bezmyšlenkovitou samozřejmostí. S bezmyšlenkovitou samozřejmostí užíváme všech vymožeností naší doby a už ani nejsme schopni dohlédnout dopady a konce tohoto našeho počínání.

Prosíme sami za sebe i za celý svět, naplň nás svým Svatým Duchem, Duchem moudrosti, rozumnosti a síly, abychom si neužívali na úkor svých bližních, na úkor mimolidského stvoření ani na úkor těch, co přijdou po nás. Amen.

PŘEJI KRÁSNOU NEDĚLKU DOMA!!!